

Bij veel asielopvanglocaties melden buurtbewoners zich om de vluchtelingen te helpen hun weg te vinden in de Nederlandse maatschappij. Zo ook bij het Fletcher Stadshotel aan de Laan van Meerdervoort, waar vrijwilligers twee keer per week Nederlands komen oefenen.

Nederlands oefenen in het Taalcafé

Het is dinsdagmiddag en in de vroegere bar van het hotel druppelen de eerste vluchtelingen binnen bij het Taalcafé. Sinds zo'n anderhalf jaar wonen hier rond de honderd mensen, die gevlucht zijn vanwege oorlog, geweld of vervolging, onder andere uit Syrië, Afghanistan, Somalië, Eritrea en Jemen.

Aan een tafel zijn twee meisjes druk met een woordzoeker met als thema kleding. Er liggen multomappen met daarin afbeeldingen en veelvoorkomende Nederlandse woorden en zinnen. Aan de muur hangen kleurrijke tekeningen, een wereldkaart en A4'tjes met informatie: websites en apps om bijvoorbeeld Nederlands te leren, en fietslessen voor volwassenen.

Tegengeluid

Verderop zit Israa (28) naast Jan Pronk, oud-politicus, inmiddels 85 en een van de vrijwilligers. 'Neus – neuzen. Mond – monden. Vinger – vingers,' leest hij voor uit een boek. De Syrische zegt hem na. Ze kwam ruim een jaar geleden naar Nederland vanuit Gaza, waar ze een opleiding boekhouding afrondde. 'Ik wil zo snel mogelijk Nederlands leren, een stage doen en gaan werken,' vertelt ze.

Voor de opening van deze opvanglocatie organiseerde de gemeente een bijeenkomst om de wijkbewoners te informeren. Pronk ging erheen om zo nodig een tegengeluid te geven. Dat bleek niet nodig, maar kort ervoor was er protest tegen een opvanglocatie in Kijkduin. Hij meldde zich spontaan aan als vrijwilliger. 'In mijn werk heb ik altijd veel met vluchtelingen te maken gehad,' vertelt hij.

Met handen en voeten

Ook Caroline Wassenaar, die al jaren lessen Nederlands als tweede taal (NT2) geeft, meldde zich aan. Op haar initiatief vindt nu twee keer per week dit Taalcafé plaats. 'De bewoners kunnen gewoon binnenlopen, het is laagdrempelig,' zegt ze. 'Ik ben gewend om met handen en voeten te praten. Veel van de mensen zijn hier ook andersalfabeet: ze kennen alleen een ander alfabet.'

Fryas bijvoorbeeld, die erbij komt

Laurens Schrijnen met nog een vrijwilliger, de Syrische Amina en een paar andere bewoners van het hotel tijdens het Taalcafé.

ARENDA OOMEN

Asielzoekers in Den Haag

In Den Haag wonen vluchtelingen op verschillende opvanglocaties van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). De mensen in het Fletcher Stadshotel zijn statushouders: ze hebben van de IND te horen gekregen in Nederland te mogen blijven.

Ook eens langskomen of misschien vrijwilliger worden?
coa.nl/nl/vrijwilligerswerk-en-donaties

Of neem eens een kijkje in een opvanglocatie voor asielzoekers tijdens de open azc-dag van het COA in september:
coa.nl/nl/open-azc-dag

Meer informatie?
coa.nl
denhaag.nl/vluchtelingen

zitten. De vrouw van eind veertig spreekt Koerdisch en Arabisch en zou ook wel graag Nederlands leren. 'Mijn kinderen kunnen het al een beetje,' vertelt ze. 'Voor hen is het veel makkelijker.' Over de vrijwilligers zegt ze: 'Ze zijn hier iedere week,' en ze steekt haar duim omhoog.

Voetbal en cricket

Nasir, een twintiger uit Afghanistan, komt met brede glimlach binnen en groet een paar medebewoners en vrijwilligers. Hij woont hier al ruim een jaar met zijn moeder, broers en zus. Zijn vader kwam al eerder naar Nederland. 'Pashtoe is mijn eerste taal, Nederlands moet mijn tweede worden,' zegt hij en vertelt ook Engels, Farsi, Arabisch en Punjabi te spreken.

Door te kijken naar voetbalwedstrijden en te praten met de beveiligers hier kan hij al aardig wat Nederlands verstaan. Hij hoopt snel met school en zijn inburgering te beginnen en – ook heel belangrijk – weer cricket te gaan spelen.

Uitstapjes

Aan een tafel verderop wijst vrijwilliger Laurens Schrijnen een nummer aan op de houten kalen-

“Wees nieuwsgierig naar je medemens met een andere achtergrond”

derklok die hij een keer kocht op Koningsdag. Hij woont in de buurt en vindt het belangrijk om zich in te zetten voor zijn wijk. 'Vluchtelingen zijn niet eng, ze zijn net als wij,' benadrukt hij. 'Stel je voor dat je opeens in Syrië of een ander verland bent. Je spreekt de taal niet, kent de weg niet, vindt het eten niet lekker. We moeten mensen die dat nodig hebben toch helpen?'

Tegenover de vrijwilliger zit de Syrische Amina. Haar zoon, nu zeventien, was al drie jaar in Nederland voordat ze een paar weken geleden met de rest van het gezin arriveerde. 'Ik wil Nederlands leren zodat ik weet wat ik moet zeggen in de supermarkt en de mensen op straat begrijp,' zegt ze.

De vrijwilligers organiseren ook maandelijks een uitstapje. Naar de

kinderboerderij, het Omniversum, Madurodam, een feest in een wijkcentrum. Dit zorgt voor een beetje ontspanning en ondertussen leren de vluchtelingen wat nieuwe Nederlandse woorden en hoe je hier bijvoorbeeld met het openbaar vervoer reist.

Verrijking

Voor zowel de vluchtelingen als de vrijwilligers uit de buurt is het contact heel waardevol, merkt Laura van der Wel van het COA. 'Het is fijn voor de bewoners om contact te kunnen leggen met mensen van buiten de opvang.' Voor de vrijwilligers, die bijvoorbeeld gepensioneerd zijn of dit naast hun baan doen, is het leuk om meer te weten te komen over verschillende achtergronden en culturen, hoort ze. 'Hier kunnen ze zowel hun eigen kennis delen als nieuwe dingen leren.'

Jan Pronk geeft al meer dan een jaar wekelijks les in het Taalcafé. 'Ik vind dat Nederland verrijkt wordt door de aanwezigheid van andere culturen,' zegt hij en adviseert: 'Wees nieuwsgierig naar je medemens met een andere achtergrond. Ga gewoon eens kijken in een asielopvanglocatie. Laat je niet vertellen dat vreemdelingen vreemd zijn.'